

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præceptis salutáribus mónti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimítimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericordiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectantes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,**

sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Cf. Is 35, 4)

Dícite: Pusillánimes, confortámini et nolíte timére:
ecce Deus noster véniet et salvábit nos.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

16 dicembre 2018 – Dominica III Adventus

In hac Missa adhibetur color violaceus vel rosaceus.

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte.
Dóminus enim prope est.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.
Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pauza silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confítore Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:
et, percūtientes sibi pectus, dicunt:**

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.
Amen.

Sequuntur invocationes:

**V. Kýrie, éléison.
R. Kýrie, éléison.**

**V. Christe, éléison.
R. Christe, éléison.**

**V. Kýrie, éléison.
R. Kýrie, éléison.**

Non dicitur Glória in excélsis.

Sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui cónspicis pópulum tuum
nativitatís domínicæ festivitatétem fidéliter
exspectáre, præsta, quæsumus,
ut valeámus ad tantæ salútis gáudia perveníre,
et ea votis sollémnibus álaci semper lœtitia
celebráre.

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Dal libro del profeta Sofonìa

Sof 3,14-17

Rallègrati, figlia di Sion,
grida di gioia, Israele,
esulta e acclama con tutto il cuore,
figlia di Gerusalemme!
Il Signore ha revocato la tua condanna,
ha disperso il tuo nemico.
Re d'Israele è il Signore in mezzo a te,
tu non temerai più alcuna sventura.
In quel giorno si dirà a Gerusalemme:
«Non temere, Sion, non lasciarti cadere le braccia!»
Il Signore, tuo Dio, in mezzo a te
è un salvatore potente.
Gioirà per te,
ti rinnoverà con il suo amore,
esulterà per te con gridà di gioia».

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo resonsum proferente. (Is 12,2-6)

R. Canta ed esulta, perché grande in mezzo a te è il Santo d'Israele.

Ecco, Dio è la mia salvezza; / io avrò fiducia, non avrò timore, / perché mia forza e mio canto è il Signore; / egli è stato la mia salvezza. **R.**

Attingerete acqua con gioia / alle sorgenti della salvezza. / Rendete grazie al Signore e invocate il suo nome, / proclamate fra i popoli le sue opere, / fate ricordare che il suo nome è sublime. **R.**

Cantate inni al Signore, perché ha fatto cose eccelse, / le conosca tutta la terra. / Canta ed esulta, tu che abiti in Sion, / perché grande in mezzo a te è il Santo d'Israele. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

Dalla lettera di san Paolo apostolo ai Filippesi

Fil 4,4-7

Fratelli, state sempre lieti nel Signore, ve lo ripeto: state lieti. La vostra amabilità sia nota a tutti. Il Signore è vicino!

Non angustiatevi per nulla, ma in ogni circostanza fate presenti a Dio le vostre richieste con preghiere, suppliche e ringraziamenti.

E la pace di Dio, che supera ogni intelligenza, custodirà i vostri cuori e le vostre menti in Cristo Gesù.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Alleluia:

Alleluia, alleluia.

Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.
Alleluia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Glória tibi, Dómine.

Lc 3,10-18

In quel tempo, le folle interrogavano Giovanni, dicendo: «Che cosa dobbiamo fare?». Rispondeva loro: «Chi ha due tuniche, ne dia a chi non ne ha, e chi ha da mangiare, faccia altrettanto».

Vennero anche dei pubblicani a farsi battezzare e gli chiesero: «Maestro, che cosa dobbiamo fare?». Ed egli disse loro: «Non esigete nulla di più di quanto vi è stato fissato».

Lo interrogavano anche alcuni soldati: «E noi, che cosa dobbiamo fare?». Rispose loro: «Non maltrattate e non estorcete niente a nessuno; accontentatevi delle vostre paghe».

Poiché il popolo era in attesa e tutti, riguardo a Giovanni, si domandavano in cuor loro se non fosse lui il Cristo, Giovanni rispose a tutti dicendo: «Io vi battezzo con acqua; ma viene colui che è più forte di me, a cui non sono degno di slegare i lacci dei sandali. Egli vi battezzerà in Spirito Santo e fuoco. Tiene in mano la pala per pulire la sua aia e per raccogliere il frumento nel suo granaio; ma brucerà la paglia con un fuoco inestinguibile».

Con molte altre esortazioni Giovanni evangelizzava il popolo.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de
Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram
salútem descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Pónito Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Benedíctus Deus in sǽcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificíum
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificíum de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nómínis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiae suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Devotíonis nostræ tibi, Dómine, quæsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepultus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum venturus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et
vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et
conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
Ecclésiam.
Confíteor unum baptísma in remissiónem
peccatórum.
Et expécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.
Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.
In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus
Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradéatur.

Accípite et bibite ex eo omnes:
hic est enim calix Sanguinis mei
novi et aëterni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundéatur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemorationem.

Mystérium fídei.
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectióne confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Amen.